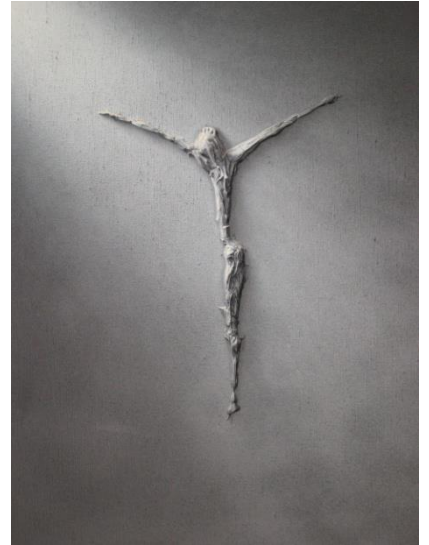

Goede vrijdag 2016 – “Nooit meer verlaten” – Mat 27: 46.

Orde van dienst:

Votum en zegengroet
Liedboek 562 Ik wil mij gaan vertroosten.
Gebed
Lezen: Psalm 22
Zingen: Psalm 22: 1
Lezen: Mattheus 27: 45-55
Zingen: Psalm 22: 3
Tekst: Mattheus 27: 46
Preek
“Zie hoe Jezus lijdt voor mij” - Sela
Gebed
Collecte
Liedboek 578 O, kostbaar kruis.
Zegen.

Preek.

Verlaten.
Dat is misschien wel het hardste.
Vergeten zijn. Achtergelaten. Weggegooid.
Niemand, die zelfs nog maar aan je denkt.
Dat is het hardste.
En dat overkomt Jezus.
Hij schreeuwt het uit aan het kruis: “Mijn God, mijn God, waarom heeft u mij verlaten?!”.
Jezus schreeuwt: we moeten blijkbaar goed horen wat hij zegt.

Waarom roept Jezus dit?
Is het een schreeuw vol wanhoop? Is zijn leven mislukt?
Had hij nog op een wonder gehoopt?
Een ingrijpen van God? Een engel?
Maar: er gebeurde niets!!
Jezus tast in het duister. En er is geen hand, die hem vastgrijpt. Geen stem, die hem troost.
Alleen duisternis. En spot.
Wat wil Jezus met dit kruiswoord?
Wat is er eigenlijk gebeurd op Golgotha?

Laten we eens goed lezen wat Mattheus vertelt.
Jezus is gevangen genomen. Gegeseld. Bespot. En aan het kruis geslagen.
En dat was het.
Geen engelen en geen Vader in de hemel, die Hem redt.
Voor de leiders is het nu duidelijk: Jezus van Nazareth kan nooit de Messias van God zijn.
Hij is een misleider.
De spot zwelt aan: “Kom eens van het kruis af als je de zoon van God bent?”.

En dan opeens: midden op de dag trekt er een diepe duisternis over het gehele land.
Dus niet alleen boven Golgotha of boven Jeruzalem, maar boven heel Judea.
Stel je voor!
En het is geen zonsverduistering en het is geen nacht.
De zon staat op haar hoogste punt en brandt op al Jezus' wonden.
En dan opeens: duisternis!
Drie uur lang diepe duisternis. Vanaf 12 uur tot drie uur. Duisternis op klaarlichte dag.

Waarom? Wat is dit?

Dat vertelde Jezus al.

Even daarvoor had hij gezegd: "Dit is uw uur en de macht der duisternis".

Het is de duisternis van het kwaad. Van satan en hel.

Jezus werd overgeleverd aan de macht van de duisternis.

En Jezus weet dat: nu het licht zich terugtrekt, trekt de Vader zich terug.

Hij verlaat Jezus. Geeft hem over aan de god van de duisternis.

Dat was het ergste. De diepste pijn.

Want je kunt je afvragen wat het lijden van Jezus zo zwaar heeft gemaakt.

Zo bijzonder.

Want in die dagen werden er wel meer mensen gekruisigd. Soms een paar honderd tegelijk.

En op die dag worden er met Jezus nog twee misdadigers gekruisigd.

Maar: wat maakte Jezus' lijden dan zo bijzonder? Als Hij één van de duizenden is?

Dat was dit: zijn Vader liet hem los. Verborg zijn aangezicht voor hem.

De diepste pijn zat bij Jezus niet in de spijkers, maar in zijn hart.

En die pijn herkennen we wel.

Als je een kanarie hebt, die mooi zingt en je gezelschap houdt, dan kun je verdrietig zijn als dat vogeltje op een dag sterft. Maar, ja, de volgende dag koop je een nieuwe.

Als je een trouwe hond hebt en die hond sterft, ja, dan kun je een paar weken van slag zijn.

Dat is erger.

Als je een hartsvriendin hebt en die laat jou in de steek of sterft, ja, dan ben je gebroken.

Je voelt je alleen, je bent iets van jezelf kwijt.

Maar, als je je vrouw verliest, waar je zoveel mee deelde of een kind, waar je zielsveel van houdt, ja, daar kom je nooit meer echt overheen.

Dat is een pijn die blijft.

Begrijpt u: hoe dieper de liefde, hoe groter de pijn als je de ander kwijtraakt.

En dát was de diepe pijn voor Jezus: Zijn Vader liet Hem los. Hij werd verlaten.

Weggegooid.

En de pijn was zo groot, omdat de liefde zo groot was.

Jezus ervaart aan het kruis de ijzige kilte en de eenzaamheid, als zijn Vader hem loslaat.

Hem achterlaat. Zijn liefde je niet meer bereikt.

Dit is de hel.

En Jezus kent de pijn in het hart van God.

Hij weet als geen ander hoe vaak zijn Vader gekwetst is in zijn liefde voor de wereld.

Hij heeft de pijn in het hart van zijn Vader gezien, toen Hij nog in de hemel was en aan het hart van zijn Vader lag. Dat hart kromp in elkaar door het wantrouwen, de domme zonden.

Wat kon de Vader zich verlaten voelen! Miskend. Afgewezen.

Achter Jezus' schreeuw "Mijn God, mijn God, waarom heeft u mij verlaten?!!", klinkt de schreeuw van God: "Mijn mens, mijn mens, waarom heb je mij verlaten??!!".

Aan het kruis zie je de pijn, het oordeel, de gekwetste liefde, van God.

Dát gebeurt er.

En Jezus begrijpt wat er gebeurt. Hij leest deze duisternis.

Want als de duisternis al bijna drie uur duurt, dan schreeuwt Jezus het uit: "Mijn God, mijn God, waarom heeft u mij verlaten??!!".

Hij schreeuwt het uit.

En toch.

Het is geen wanhoopskreet. Het is geen vloek.

Geen schreeuw in de lege ruimte.

Want als Jezus het uitroept: "Mijn God, mijn God, waarom heeft u mij verlaten!", dan citeert hij Psalm 22. De psalm van David.

Want precies zo begint Psalm 22: "Mijn God, mijn God, waarom hebt u mij verlaten!?!?".

En dat is niet zo vreemd, want het was al dagenlang psalm 22 voor Hem! Dia.
Kijk maar:

Vers 7: "Maar ik ben een worm en geen mens,
door iedereen versmaad, bij het volk veracht." Dia

Hij wordt bespot: "Wend je tot de HEER! Laat hij je verlossen,
laat hij je bevrijden, hij houdt toch van je?" Dia

Als brullende leeuwen staan ze om hem heen.

Vers 16: "Mijn kracht is droog als een potscherf,
mijn tong kleeft aan mijn gehemelte...". Dia

Vers 17: "...zij hebben mijn handen en voeten doorboord."

Vers 19: "ze verdelen mijn kleren onder elkaar
en werpen het lot om mijn mantel."

In deze psalm schreeuwt **David** het uit. Vol wanhoop. Zo lijkt het.

Hij wordt door vijanden achtervolgd. Al dagenlang.

En David lijdt en schreeuwt en roept tot God:

'Mijn God, mijn God, waarom heeft u mij verlaten?'

Mijn God, ik roep overdag, maar u antwoordt niet!

Maar weet u wat zo mooi is in deze psalm?

Het blijft niet bij een klacht.

Er is een keerpunt.

Eerst klinkt die diepe, rauwe klacht.

Maar, dan, in vers 22 staat er: "U geeft mij antwoord."

En dan volgt er een loflied.

Een loflied op de redding van David!

David zingt het uit: "Hij veracht de zwakke niet,
verafschuwt niet wie wordt vernederd,
hij wendt zijn blik niet van hem af,
maar hoort zijn hulpgeroep."

En dan zingt hij over volken, die zich voor de HERE zullen buigen. Over een nieuw geslacht dat hem zal dienen en aan hun kinderen zullen vertellen over de Heer.

Want hij is Koning.

Davids rauwe schreeuw wordt een loflied.

Jezus citeert deze Psalm van David.

En neemt daarmee heel de psalm van David over.

Want juist deze psalm legt zijn lijden uit.

Hij schreeuwt in het begin: "Waarom heeft u mij verlaten!".

Maar zonder het te zeggen zingt hij met de woorden van David ook zijn vertrouwen uit in zijn

Vader: "Mijn Vader veracht de zwakke niet!

Hij geeft antwoord! Hij geeft leven."

Jezus blijft zijn Vader vertrouwen. Zelfs in de diepste duisternis.

Hij gelooft, dat het licht weer terug zal keren.

Als het vuur van Gods verontwaardiging over onze zonden in het lichaam van Jezus is uitgewoed.

Daar profeteert Jezus van met de psalm van David.
Het leven keert terug.

En dat is ook gebeurd.
Na drie uur verdween de duisternis.
Jezus' lichaam wordt van het kruis gehaald en in een graf gelegd, maar na drie dagen staat hij weer op: Hij leeft!
En door hem leven wij.
Het lijden van Jezus aan het kruis is geen mislukking.
Het is de overwinning.
Het is Gods liefdesverklaring aan ons.
Door hem zal God ons nooit verlaten.
Iemand schreef: "Bij het kruis zie je dat je meer verloren was, dan je ooit had gedacht en tegelijk zie je, dat je meer geliefd bent dan je ooit had durven dromen".

Denk aan deze woorden, als je je verlaten voelt.
Als je eenzaam bent. Als je bespot wordt.
Als het door je eigen zonden of vragen donker is in je hart.
Denk aan deze woorden van Jezus als God ver weg lijkt. Onbereikbaar.
Hoe hard je ook bidt.

Denk ook aan deze woorden als je juist gelukkig bent. Als het licht is in je leven.
Als je gezond bent en verre reizen maakt.
Als je met je vrienden eet en drinkt.
Als je muziek maakt en zingen kunt.
Denk dan aan Jezus: wij leven in het licht, omdat hij onze duisternis droeg.
En dank hem daarvoor.

Dát is het nieuws van Golgotha: God wil jou juist niet verlaten.
Hij wil jou leven geven. Voor altijd bij je zijn.
Daarom gaf Hij zijn Zoon.
Sinds Golgotha is hij nooit meer onvindbaar.
Kijk maar naar het kruis.
Amen.